

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Βερανζέρου 4. Τηλ. 3639.095-3629.769 ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΑΘΗΝΑΙ, ΜΑΪΟΣ 1978
ΕΤΟΣ ΣΤ', ΠΕΡ. Β', ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 28 (64). ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΧ. 10 ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ Διευθυντής Συντάξεως ΣΠΥΡ. ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

Ο ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

Συμπληρώνονται 9 χρόνια αφ' ότου ο Μητροπολίτης 'Αργυροκάστρου και Πρόεδρος της Κεντρικής Επιτροπής Βορειοηπειρωτικού Αγώνος ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ έξεδήμησε εις Κύριον. Καταχωρούμε τό κείμενο πού ακολουθεί σάν ευλαβικό μνημόσυνο.

Από τις ευγενέστερες εκκλησιαστικές μορφές ο 'Αργυροκάστρου Παντελεήμων έφυγε πλήρης ήμερών. Ήταν μορφή πλημμυρισμένη έθνικές αγωνίες και όραματισμούς.
Μέσα του άνθοφορούσε τό πανεύσμο λουλούδι της έθνικής συνειδήσεως και χωρούσε με έναν αξιοζήλευτο ένθουσιασμό, φλογερός διεκδικητής των απαραγράπτων δικαίων της μαρτυρικής μας Β. Ήπειρου.

Πρόκειται για μιάν γνήσια ήγετική μορφή, πού ζούσε με την άσβεστη προσδοκία να δοκιμάση την μεγάλη χαρά, πού θα κατέθελγε την ψυχή του, την ένωση της Μητέρας πατρίδας με την μαρτυρική θυγάτριά της Βόρειο Ήπειρο.

Σάν γνήσιος ήγέτης πού ήταν, κράτησε άναπεπταμένα τά λάβαρα των έθνικών πόθων σ' όλόκληρη τη ζωή του. Ήγήθηκε του ξεριζωμένου Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού μ' αυτοπεποίθηση και σεμνή περηφάνεια και στάθηκε ένας ασίγαστος φορέας του ωραιότερου έθνικού μας αγώνα.

Κοντά σε άλλα ήταν έμπνευστης και παραμυθητής, αγωνιστής και ραψωδός, μιάν μορφή γεμάτη εύπροσηγορία και πνευματικό ήθος.
Οι αδύνατοι και οι δειλοί συνθηκολογούν εύκολα, παίρ-

νουν αυτοπροαίρετα τόν πικρό δρόμο του συμβιβασμού· οι γενναίοι πορεύονται τόν ιερό δρόμο της αγωνιστικότητας και της Συνέπειας με υπερηφάνεια κι' αξιοπρέπεια.

Τό όνειρο να δι' ελεύθερη την Βόρειο Ήπειρο, δονούσε όλόκληρο τό Είναι Του γι' αυτό και την ζωή του. την σφράγισε, ως την τελευταία στιγμή, ή Συνέπεια.

Όποιος θρίσκονταν κοντά στον 'Αργυροκάστρου. Παντελεήμονα, ζούσε στιγμές έθνικής και χριστιανικής έξάρσεως. Την ώρα πού μιλούσε, αισθανόσουναν σάν να σου μιλούσαν τά φλογισμένα Ράσα του Εικοσιένα, πού θέριψαν, μορφοποίησαν και πραγματώσαν τόν μεγάλο πόθο της αλύτρωτης Έλληνικής ψυχής.

Τόν κοσμούσε ή πίστη στις 'Ιδέες και ξεχώριζε για την απaráμιλλη κυβερνητική του σωφροσύνη, την μεστή από σταθερή αγάπη πορεία της αποστολής του και την ζηλευτή διοικητική του ικανότητα.

Ανήκε στις μορφές, πού ωθούνε τό λαό ψηλότερα, τόν έμπνέουν και κάνουν να φουντώνη μέσα του άσυγκράτητο και φλογερό, τό χρέος προς τά μεγάλα 'Ιδανικά.

Και είναι αλήθεια πώς ο λαός, πού πάντα παραμένει σκεπτικός, όπως έγραφε ο "Αλμπερτ Σβάίτσερ, γιατι έ-

χει χάσει τό συναίσθημα και την ανάγκη της αλήθειας και άρκεείται στο να ζή μέσα σε συγκρουόμενες απόψεις, χρειάζεται πάντα έμπνευσμένους ήγέτες, πού θα του προσφέρουν θετικά την ουσία της ζωής. Ο λαός είναι: «μιάν πνευματική πραγματικότητα πού διαμορφώνεται πνευματικά και ήθικά μέσα στην ιστορική ζωή και μιάν δυνατότητα, πού μένει πάντα νέα». Ο αληθινός, ο γνήσιος πνευματικός ή πολιτικός ήγέτης επιτείνει τις ωραίες έσωτερικές του άναμονές και συνθέτει με τό ήθικό του κύρος και την Α-

λήθεια μιάν διαρκώς άνανεούμενη πνευματοφόρα προσδοκία.

Η Βορειοηπειρωτική ψυχή στη δραματική τροπή της μεγάλης Νίκης, της 28ης Οκτωβρίου 1940, την τραγική ώρα της εκρίζωσης του Έλληνισμού από τις θάρβαρες φάλαγγες του φασιστικού άξονα, δακρυσμένη και πάλιν ώρκιζότανε να υπερασπισθή την προγονική Κληρονομία.

Στη μορφή του 'Αργυροκάστρου Παντελεήμονα ο λαός της Βορείου Ήπειρου είχε άποκτήσει την ήγετική φυσιογνωμία, πού άπαιτούσε ο πολυσχιδής και έντονος άγώνας έναντίον των τυράννων.

Τό δράμα των Βορειοηπειρωτών επέτεινε σε ύψηλότερο βαθμό την έσωτερική του άνησυχία για τη μοίρα τους.

Ο J. S. MILL είχε πει: «Τιμή σ' εκείνους πού μπορούν να παραιτηθούν απ' τη ζωή για ν' αμείψουν τό ποσόν της εύδαιμονίας της ανθρωπότητας και της εύδαιμονίας των άλλων».

Ο 'Αργυροκάστρου Παντελεήμων υπήρξε άξιος σταυροφόρος της ένδοξης κληρονομίας του Έθνους, στάθηκε πάντοτε όρθιος στις προφυλακές της θυσίας.

Η παρουσία του πύκνωνε τούς αγωνιστάς για τά Δίκαια της μαρτυρικής και ελληνικώτατης Βορείου Ήπειρου μας, για την κατάλυση της άπρεχθους τυραννίας.

Μέσα στη θύελλα της πικρής αυτής δοκιμασίας στάθηκε ωραίος, έμπνευστικός, άκαταπόνητος και γι' αυτό όλόκληρος ο έθνικός άγώνας για την άπελευθέρωση της

Βορείου Ήπειρου έχει δεθί άρρηκτα με την καθόλου προσωπικότητά του και δράση του.

Η πίστη του είχε έννευγερτικό χαρακτήρα, γιατί ήταν στεφανωμένη από τό μεγάλο όραμα μιάνς άκέραιας και εύτυχισμένης Ελλάδος, πού την έκλεινε στην φλογερή καρδιά του, στόν άκατάλυτο ένθουσιασμό του και στην δημιουργική του αγάπη.

Λευκάνθηκε στα σταυροδρόμια της Έθνικής δράσεως, μ' άμείωτη την λαμπράδα στα φωτερά του μάτια, πού ποτέ δεν τά χαμήλωσε από δυσθυμία ή κόπωση.

Ανήκε στους ανθρώπους, πού μαγνήτιζαν με την θερμή της καρδιάς και με τούς φωτοχείμαρρους της αυτοπεποιθήσεως, πού καταστάλαζαν στην γαλήνια προσδοκία. Νοσταλγία του Ιερή κι' άκατανίκητη ήταν να γυρίση πάλι στο 'Αργυρόκαστρο, να φιλήση τό χώμα του, να εύλογήση τά πνευματικά του παιδιά και να προσευχηθή στους τάφους των Βορειοηπειρωτών, πού πέθαναν με τό όραμα της ελεύθερης Β. Ήπειρου. Ιερή προσδοκία του ήταν να χαρή ελεύθερο τόν γαλάζιο ούρανό εκεί πού, τό Σαραντά, τά παιδιά της Ελλάδος διδάξανε τούς τυράννους της ανθρωπότητας, ότι πάνω από τά όπλα και τις ξιφολόγχες στέκουν οι ελεύθερες ψυχές, οι άτρόμητοι, αυτοί πού άγκαλιάζουν έκούσια την θυσία, έπιταγή μιάνς βαθύτερης άρετής, ένός ύψηλου ήθους, ένός μεγάλου χρέους προς τούς συνανθρώπους τους.

Η «ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ»

Δύο ήμερες άφιερωμένες στα όλη έχει ο Μάιος κάθε χρόνο: μετά τό πανηγύρι της 1ης του μήνα, στις 14 Μαΐου γιορτάζεται ή «Παγκόσμια Ήμέρα της Μητέρας».

Πολύχρομες άφισες στις προθήκες των άνθωπολείων σε όλη τη χώρα, θυμίζουν τη γιορτή της μητέρας, πού έχει όριστεί να συμπίπτει με τη δεύτερη Κυριακή του Μαΐου και παραπέμπουν τό κοινό: «Χαρίστε λουλούδια στο πιδό όμορφο λουλούδι της φύσης».

Η ύπαίθερος είναι κιόλας προετοιμη για τη γιορτή. Τά άνθώματα: τριαντάφυλλα από τις ποικιλίες, γαρύφαλλα, γλάδιες, τουλίπες, μαργαρίτες, όρτανσίες, ζέρμπερες, σενόλιες, γαρδένιες κ.ά.

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

Του ΚΟΥΛΗ ΚΑΣΗ

Ο άνθρωπος είναι πνεύμα και όχι αυτό πού μέχρι σήμερα έμαθε. Ο άληθινός του έαυτός είναι άγνωστος. Δεν τόν έμαθε και σπαταλά τις μέρες άδικα κάτω από τόσο ήλιο.
Ο ήλιος είναι φανέρι πού φέγγει στους σοφούς να βλέπουν στην επιφάνεια τό βάθος και δεν είναι μόνο φυσικό φαινόμενο, δηλαδή μιάν πυρίνη μάζα πού αυτοκαίγεται στο άπειρο. Μαθαίνει την δράση ν' αγαπήσει τό φώς και να συγκρίνει την αξία του με τό άπατηλό σκοτάδι. Η σύγκριση αυτή μεταφέρει την έννοια στην ύλη του φαινομενικού κόσμου και στόν άόρατο πνευματικό μας κόσμο, πού είναι καθαρό φώς.

Ο άνθρωπος εξοπλίστηκε από τη σοφία της δημιουργίας με τις αισθήσεις, για να επικοινωνεί με τόν γύρω κόσμο και να μάθει: την αξία του με τό άπατηλό σκοτάδι. Η σύγκριση αυτή μεταφέρει την έννοια στην ύλη του φαινομενικού κόσμου και στόν άόρατο πνευματικό μας κόσμο, πού είναι καθαρό φώς.

Μόλις κατορθώσει να πετύχει την άληθινή γνώση και να γνωρίσει την πνευματική του υπαρξη, χάνει τό ενδιαφέρον για τά πρόσκαιρα και προσηλώνεται στα μη πρόσκαιρα, πού δεν αλλάζουν από τό χρόνο, μα ούτε σκουριάζουν από τη βροχή. Οι φτηνοσυγγένειες χάνονται.

Όσο δύσκολο είναι να στερέψεις τόν ώκεανό αδειάζοντας μ' έναν κουβά τη θάλασσά του, τόσο είναι στόν άσυντόνιστο με τόν πνευματικό φωτεινό έαυτό του, άδύνατο ν' α-

παλλάξει τη σκέψη του από τις ταπεινές επιθυμίες πού τόν έμποδίζουν να προσηλωθεί στο φώς.

Ο άνθρωπος είναι άθάνατος, άπισθήποτε και αυτός είναι ο σκοπός της σοφίας του δημιουργικού λόγου, πού τόν στερέωσε στους ποδοσκόπους, μπροστά στο φώς, της δρατικής του δυνατότητας. Δεν θα επιχειρούσε ποτέ τό συνάνειμά του σε ύλική μορφή, αν σκοπός του δεν ήταν τό βάθος της αλήθειας.

Όμως προσέξτε τά βασικά. Τό έγώ της ύλικής του ύπόστασης, προσδιορίζουν μόνο τό χώρο της εργασίας πού θα κάμει: τό πνευματικό έγώ πού αντικαθρεφτίζεται, πέρ' από την δράση, στο μέτωπο, σάν ο ήλιος του μεσημεριού σε μιάν δαχτυλίθρα καθαρού γερου. Εκεί αποδειχνεται τό έργο πού πέτυχε ο μαθητής του χώρου της πνευματικής αξίας να φτάσει: κι αντίλογα να πάρει βαθμό από τόν αξιολόγο της πνευματικής οδού. Τά λάθη είναι έάρη πού τόν κρατούν στάσιμο και τόν αφήνουν στην μετάπλαση, χωρίς να προ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 8

χρόνια και γε-
νεαλογικά
απομνημονεύ-
ματα, όπως
και γρήγορα
της ψυχικής Ι-
σότητας βαρύνει
όπως έλεγε ο
Ν.

Εμφανί-
ζεται να διατη-
ρεί περισσότερο
του δυνατότητας
όσο περε-
ί τον κύκλο
πρώτου ν' άκου-
συνεχώς πρώτο
αυτών της όρ-
κείνης έλεγε ο

τομή την πρό-
γινεσάν
η γένε-
να κινούμε-
συνήθειες όπως
αυτοφάνεια πύ-
μα τού-
σημα έπαι-
μα έπαι-
μα έπαι-
μα έπαι-

ντας για να
 χρόνια ύπνις
 αι να ξέρομε
 τή ζωή μας,
 ναίμε, πρώτα
 να μή τήν
 βά τo κατωρ
 πιστέψουμε
 αρετώλια είναι
 και λευκαμα-
 ροαίς, πνευ-
 ση και διατή-
 ρησιν ιδιότη-

θύσουμε αυτό αν πιστέψουμε
πώς υγεία και μακροζωία είναι
ΖΩΗ λιποδιαίτη και λευκαμα-
τωχός, κινησιοθεραπεία, πνευ-
ματική απασχόληση και διατή-
ρηση των κληρονομικών ιδιοτή-
των.

Φ. ΠΕΤΣΙΣ

κατά τὸ δυνατόν, μεταλλά πού βρίσκονται σ
ποφύουμε; Αὐτό θά ἱστούς αὐξάνουν καί ὁ ὄργ

κατά τὸν μεταβολισμό τῆς ὑ-
ξασφάλισης τῆς υγείας,

ΔΗΜ. ΣΙΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Φ. ΠΕΤΣΙΣ

κατά το δυνατόν, μετ' αλμα που βρίσκονται σε
πολύγυμνα; Αλλά θα ιστούς αυξάνουν και ό όργη

Για τον έρχομο των γηρατειών έχουν γραφτεί πολλά, παρ' όσον βασική άσφαρμή είναι ότι, με το πέρασμα του χρόνου ο οργανισμός υπόκειται σε μια τούσηση από τις διαθε- ρές ούσεις, που παράγονται κατά τον μεταβολισμό της υ- στικής υποστηρίξης. Η α- δελτική πρόπο ζωής, ο μέ- ρος αύξησης στα 65- χρόνια και σύντομα πιστε- υει πως μετά το 2.000 θα έχει υπερηβή τα 120 χρό- ης, χρήση στο σύστημα της εαυτοέλιξης της υγείας.

νους γερσοί και άσματοί, γιατί συνεχώς καλλιεργούν το πεπαι-
γμένους με τις μελέτες τους, δημιουργώντας αμύματα του
εγκεφάλου που τους έδωσε ζω-
τικότητα.

Για να ζήσουν επομένως οι

Φ. ΠΕΤΣΙΣ

κατά το δυνατόν, μετ' αλμα που βρίσκονται σε
πολύγυμνα; Αλλά θα ιστούς αυξάνουν και ό όργη

κατά τὸν μεταβολισμό τῆς ὑ-
ξασφάλισης τῆς υγείας,

114

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

«Ας μη νομίσουν οι αναγνώστες και οι Βορειοηπειρώτες ότι, οι αδελφοί και ακαίτητοι αυτοί λαϊκοί αγωνιστές, άνηκαν στην τάξη των γραμμισμένων. Δεν έδωσαν πτυχία πανεπιστημίων και Άνωτατων Σχολών όπως οι σημερινοί απόγονοί τους. Πίστις αυτών ήταν, ότι, αγωνίζονται για την ελευθερία και κατ' πάσαν καταπίεσιν, από οιαδήποτε πλευράς προερχομένη. Πίστουν, ότι, ενώμενοι, όπλισμένοι με σιδηράν πειθαρχίαν, και άποφασιστικότητάς μπορούσαν να φέρουν εις άστυν τέρας των δικών αγών τους. Κεῖναι παράδειγμα μεταξύ τους, είχαν παραμερίσει τις μικροφιλοδοξίες που φυσικόν είναι να διακατέχεται κάθε άνθρωπος. Υποτάχθηκαν όλοι τους μορφωμένοι και άπλοιοι στο κοινό συμφέρον που είναι υπέρτατο όλων των άλλων, και ένικσαν, έδωκεσαν κατά από σκληρές συνθήκες, το φεουδαρχικό βασίλειο. Και δεν μπορούσε να γίνει αλλιώς επειδή αυτοί είχαν άμετασλήτη απόφαση να κερδίσουν τον σεβασμό της προσηπικής αξιοπρέπειας που έβγαιε. Η ιδέα του θανάτου και κινδύνων ήταν άγνωστες σ' αυτούς. Αυτοί ήσαν στα στίβοιά τους κείνα και την ύπστασή τους την διαχειρίστηκαν όπως αυτοί έκρινα. σκόπιμο και επιβεβλημένο να ενεργήσουν. Πίστουν και τη λαϊκή παροιμία ότι νοικοκύρης δγάει το γάϊδαρό του από την λαστήν».

Φρονούμε, ότι έθωσε ο καιρός οι στην ελεύθερη πατρίδα διαδύνοντες Βορειοηπειρώτες να κμάουν άπολογισμό της μέχρι τότε προσφοράς τον στον κοινό αγώνα. Να πιάσουν το έθνικόν τους ζήτημα από τις ρίζες, τον κορμό του δένδρου και όχι από τα κλωνάρια.

Οι πατέρες μας στήριχθηκαν στις ίδιές τους δυνάμεις, δταν άρχισαν τον αγώνα, δεν υπολόγισαν, στη βοήθεια και συμπαράστασιν ξένων δυνάμεων. Και το γνωρίζουν καλύτερα οι ελευθερο διαδύνοντες συμπατριώτες μας, ότι πρεζιάζει άσφαρτίτως να διασφαλισουν την κοινή διεθνή γνώμην για τα καταπατούμενα από το καθεστώς των Τίρνων ανθρώπινα δικαιώματα. Τοίμως ιδιαίτερος το γεγονός, ότι, στην Άθήνα και τις άλλες μεγαλόπολεις της Ελλάδος συζητών και διεζηθσαν, σημαντικής σπουδαιότητας συνέδρια, στα όποια συμμετείχαν αναγνω-

για να βοηθηθούμε στην εξέλιξη αυτής της νοοτροπίας του σκέπτεσθαι, παραθέτουμε αυτά ταυτα τα αυθεντικά κείμενα σε μετάφραση των «ΠΑΝΤΩΝ» του Χότζα που εκδόθηκαν στα Τίρνα και έτεβησαν σε κυκλοφορία στο εξωτερικό. Ο Χότζα άποκαλύπτει το μίσος που ασπάζεται κατά της «μοναρχοφασιστικής» Ελλάδος, όπως του άρσεται να την άποκαλή αλλά και τον φόβον από τον όποιον διακατέχεται από τη στάση της μειονότητας.

Άγιος 22ος, σελίδες 338 — 339 : «Όμιλία του της 15ης Νοέμβρη 1961, προς τα στέλεχη του κόμματος και έξουσας έποχας» Άργυροκάστρου.

Τονίζει : «Είδικότερα δε σεις, που ζήτε στη μεθοδιακή περιοχή, πρέπει να αφιερώσετε όλες τις δυνάμεις σας να άντιμε-

Του συνεργάτη μας ΜΥΡΩΝΙΤΗ

τωπίσετε την διά του Τύπου και ραδιοφώνου διεξαγόμενη προπαγάνδα από μέρους της μοναρχοφασιστικής «Ελλάδος» προς τους ανώτατους μας (μειονοτικούς)».

Σελίς 359 του αυτού τόμου. Όμιλία του 17 Νοέμβρη 1961 προς τα μέλη της Κομμουνικής Έπιτροπής Σαραντίτου (Άγιων Σαραντίτων).

Οι σλαβιστές «Έλληνες σύμφωνα με τη λογική που τους χαρακτηρίζει, φρονούμε ότι, για να ενεργήσουν εθνικές πράξεις κατά της χώρας μας, διαθέτουν την ελληνική μειονότητα. Η άντίδρασις χρησιμοποτεί χιλιάδες πανουργίες με τις έκπομπές στην ελληνική γλώσσα και μειονοική όσα της όποιας δεν λείπει η αντιληπτική προπαγάνδα, για να σκανδαλίση τη σκέψη των ανθρώπων μας. Στόχος της είναι η νεολαία μας, τοίτο δε γιατί οι νέοι σαν άρωμτικοί και άνώμαλοι παρουσιάζονται επί κούλα στον κακό δρόμο. Βεβαίως απευθύνεται και προς άλλους ανθρώπους, που έδωκεναι τα ύπστατα εθνικά στοιχεία. Αυτοί όμως λόγω της πείρας δεν πέφτουν στην παγίδα...»

Η Βόρειος Ήπειρος πρωτοπόρος

ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΟ ΔΕΛΒΙΝΟ Β. ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΦΕΟΥΔΑΡΧΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΓΑΔΩΝ ΚΑΙ ΜΠΕΗΔΩΝ

ρισμένες διεθνείς προσωπικότητες (μάλιστα αυτά σχετίζονταν με το φλέγον σήμερα ζήτημα σ' όλο τον κόσμο των ανθρώπινων δικαιωμάτων). Κατά την άποψή μας όρθον θα ήταν με συστολή και έβάσει να τους κατατάξουν και ένθεμασούν για όσα συμβαίνουν σε βάρος της ελληνικής μειονότητας εις την Άλβανία. Άτυχώς παρημελήθη αυτό, το ύψιστης σημασίας γεγονός. Έφ' όσον τυγχάνει παγκόσμιος γνωστόν, ότι, το έμμενες κλίμα υπό τις σημερινές συνθήκες με έδωσα γυναικόσυντα στα κοινής διεθνούς γνώμης μπορεί να δημιουργηθεί.

Υπάρχουν στις τάξεις μας και οι φρονούμε, ότι, κατά το διαρρέσαν χρονικό διάστημα της 35ετίας, από το καθεστώς της δικτατορίας του προλεταριάτους έγένετο τσίγκος έγκερφάλου στους υπό σκλαβιά τελούντας αδελφούς μας, ήτοι τσίγκος άπονομιανός του πατριωτικού τους σθένος. Απαράδεκτη και κατά δίχονα μία τσιούτη σκέψης και άσυγχώρητο έγκλημα που διαπράττεται άκουσίως έξ αίτίας της πραγματικής καταστάσεως που επικρατεί έντος της Άλβανίας.

Οι έν δουλεία σκλάβοι αδελφοί μας, ενεργούν και άντιδρούν κατά των ίδιων τους τρόπων και κρίων και με σύνθεση χωρίς γ' άποσπασιν από την κληρονομία των πατέρων τους. Άπ' όσον δεν έλκει η γενναίότης και το σθένος. Δεν είναι η ίδια μας γνώμη επί αυτού. Αυτός ούτος ο δικτάτορας Χότζα, το έμολογεί και η σθεναρά άντίδρασις τούτων που προκαλεί όχι άνησυχιές άλλα φόβον γιατί αυτός ζεύρει πιο καλύτερα από έμάς πό μειονότητα.

Τους γνώρισε στα πεδία των μαχών ένάντια στους ξένους κατακτητές, έγραψαν σελίδας δόξης με τα άνδραγαθήματά τους μάλιστα εις στιγμήν κατά την όποιαν οι συμπατριώτες του Χότζα όπως το έμολογεί άγκαλιάζομενοι με τους κατακτητήτάς έκαίγαν. Λαμψαργαγίσαν και σκότωναν έδωσα γυναικόσυντα στα χωριά της ελληνικής μειονότητας. Και άρπαξαν τότε τα όπλα οι μειονοτικοί για να υπερασπίσουν την οικογενειακήν τιμήν, την άτομικήν αξιοπρέπειαν, την γην των προγόνων να άνακτήσουν την καταπατημένη έλευθερία τους. Άλλο ήταν και είναι το ιδανικό αυτών των αγωνιστών και μάρτυρων της μειονότητας.

Ψυχή, καρδιά και σώμα προς άλλην καταδύνησιν ήσαν και είναι στραμμένα. Αυτοί με τα όπλα και τις θυσίες τους απέδειξαν, ότι, είναι τέκνα των άγανισθέντων πατέρων τους κατά των Αυτονομικών αγώνων, όποτε ήναγκασαν διά του νικηφόρου αγώνων την Άλβανία να άποδεχθή πλήρως τα δικαιώματά των με το υπογραφήν στην Κέρκυρα Πράξησιν περί άναγνωρίσεως Αυτοδιοικήσεως εις την περιοχήν, και τα άναγνωρισθέντα τότε δικαιώματα δεν είναι άλλα από τα σημερινά άνθρώπινα δικαιώματα. Και μπορούμε να καυχήμεθα ότι, οι διατάξεις του ύπστατης τότε Πραξόλογου στην Κέρκυρα έπυλοέσαν τον θεμέλιον λίθον στον καταρτιζόμενα Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ.

Τι ζήτομε περισσότερο από αυτά που το ίδιο καθεστώς των Τίρνων άπέδεχθη όταν έγινε μέλος του Διεθνούς Όργανισμού; Υποπίπτουν εις θανάσιμο σφάλμα σκέ άσφόνονται έτσι, και κατατάσσουν τους εμεικρούς και δακτυλοδεικτούμενους ριψάστιδες στην πλειοψηφία των αγανιστών της μειονότητας.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ ΜΟΝΟΝ ΟΤΑΝ ΟΙ ΛΑΟΙ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ ΝΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΟΥΝ ΩΣ ΕΘΝΗ.

Αυτοί οι όποιοι λέγουν, γιατί να υπερεθούν στα γραμμά της έξουσας τόσο πολλοί από τη Δρόπολη δεν έχουν κατανοήσει την κομματική γραμμή και την πολιτική του σοσιαλιστικού μας κράτους. Σαν αυτά τα προβλήματα δεν θα έπληθύνουν άπο το κόμμα ύφισταται κίνδυνος τα θανατωμένα να έλκω τε εθνικιστικά συναισθήματα. Δεν είναι όρθη (ισοτή) η έπιση, ότι στην πόλη να μην υπάρχει κανένας άνθρωπος από Δρόπολη. Φυσικά οι άνθρωποι άποσπώνονται από το χωριό έδωσα όρισμένων κριτηρίων με πρόγραμμα. Βάσει της γραμμής του κόμματος και του Συντάγματος της Λαϊκής Δημοκρατίας της Άλβανίας, η ελληνική μειονότητα τυγχάνει της αυτής μεταρρίσεως με τον άλβανικό λαό. Άμα έδωμε υπό αυτό το πρίσμα και τη γλώσσα, η μειονότης δικαιούται να μιλά ελληνικά γιατί αυτή είναι η μητρική του γλώσσα, πλην όμως δεν να ήσθαι ύπωδιν, ότι, βάσει του Συντάγματος και νόμων του κράτους η γραμμή πρέπει να όμιληται η άλβανική τοίτο δε γιατί αυτό είναι η έπίσημη γλώσσα του κράτους. Έχει δικαί ο πολίτης έκείνος που κατέχεται από το Άργυροκάστρο, τη Λιουτιζόμνη είτε από το Κουρδέλει να έξανίσταται και άναγκάει, όταν έλκω, ότι, οι σύντροφοι από την μειονότητα με άξιόματα στα γραμμά της έξουσας της Λαϊκής Δημοκρατίας της Άλβανίας θα μιλάμε άλβανικά. Σ' αυτές τις περιπτώσεις μπορεί να τονιστεί (επιβεθεί) σε κείνον που μιλάει ελληνικά : Έαν έτσι πολιτική η Λ. Δημοκρατίας και κομματικό μέλος και ως έκ τοίτο της γραμμής της έξουσας μιλήσε άλβανικά γιατί στους άδελφούς του λαού δεν άνηχάει καλά ότι ένν μιλά ελληνικά.

Είμαι δε πεπεισμένος, ότι, οι μειονοτικοί σαν πατριώτες και έπαναστάται, την παρατήρηση αυτή θα την κατανοήσουν σωστά. (Τονίζω, ότι, η χρησιμοποθείσα φράσις του Χότζα εις άλβανικήν «VERREJTE» έχει την έννοιαν έπιπλήρη παρατήρηση, έφιστά την προσοχήν). Πρέπει να το έχωμε άποσπασμένη μας, ότι, η έλληνομοναρχοφασιστική προπαγάνδα έπιδώκει να άναπτύξη τον ελληνικόν σλαβισμόν, ως έκ τοίτο της ραϊτήτου τυγχάνει όπως διεσχεθεί ένας αγώνας και πόλη έπαι πρέπει ένάντια σ' αυτή την εθνική προπαγάνδα για να απαλλαγούν (γλυτώσουν) σλαβισμόν οι άνθρωποι μας από το δηλητηριώδες της. Παραθέσαμε τα κείμενα ως αυτά περιγράφονται στους τόμους: ΠΑΝΤΑ του Χότζα, χωρίς σφάλμα και κρίσεις. Οι άσ γνωστές και οι διαχειριζόμενοι στο έθνικόν μας ζήτημα ένν τη έπιθυμία για να όγυλουν βετικά συμπεράσματα μπορούν να έλκω άσθηματικά τον έναντι της «Ελλάδος και της έθνικής ελληνικής μειονότητας». Όταν παρὰ τον άπληρη καταρτισμό άποσπαστείς και καταναγκαστικών διαφόρων μέσων και μεθόδων να χρησιμοποήσε κατά το παρελθόν και εξακολουθεί άκόμη σήμερα το καθεστώς των Τίρνων, στο νεκροταφείο του θανάτου - άλβανίου κατά την έδωσα των Παδών και άλλες γιγαντιαίες βετικές οι χωρικοί άφηρώντας τους κινδύνους που διατρέχει άνάπτουν κερία. και όταν αυτοί τοποθετούν έθλους σταυρούς στους τάφους των πεθαμένων συγγενών (τους όποιους κατά την ύχτη τα όθρωνα της έξουσας έζηδώνουν, αλλά την άλβανική έξουσία καταποδύνονται, και όταν σε δομάτο απηπό τη τσίγκου άνακαλύπτονται εικόνες, θρησκευτικά είδωλα και άλλα άντικείμενα (κρυφή έκκλησία), το Πάσχα άφρονται σ' όλα τα χωριά της μειονότητας κόκκινα αυγά, και όταν σ' αυτά ταυτα τα γραμμά της έξουσας παρὰ την έπιπλήρη του θύστασις οι άξιόματοι μειονοτικοί μιλάμε ελληνικά στον όποιοδήποτε λίγη έκφράζοντες έτσι κατά τρόπον δλοκάβαρον την άντίστα τους, που δλεπουν άλλοίωση φρονήματος και του έθνικού πατριωτισμού οι άδαφοροτρόποις υπό σύγχυση τελούντες συμπατριώτες μας. Αι πράξεις των ύπωδύνων αδελφών μας ήμεις άρσεται δεν δείχνουν σθένος, άνηρία, στωϊκούς κινδύνους που τους έπιπλούν, άνδρειωσύνη και άκαμμία και σταθερά προσηλπί στην κληρονομία που τους άφρησαν οι πατεράδες τους. Υποκλινόμεθα με έλλάδεια και ευγνωμοσύνη άπάντη σ' αυτούς τους άγανιστές και άπόστολους ανθρώπους. Έρατάμε έν πορ κειμένο τους έν τη ελεύθερη πατρίδα καταργώντες και άπογώγημένους συμπατριώτες τί έκαμιν καθ' όλην τοίτην την άπορρυσσασα χρονικήν περίοδο να άτσάλωσουν και τονάσουν την άπορρατικότητα και το άγαν στωϊκό πνεύμα από το όποιο άσ κατέχοντες οι σκανδαλέμοι άδελφοί μας, Δέν άνόμενοι σ' έπαδούς της δίας, άποστρεφόμεθα μετά δδελγνίαν αήτην.

Μήπως, όμως, η εεληνική διεκδίκηση των κερτήμων να άπαρραγρήτων δικαιωμάτων μας άποτελεί κανένα διεθνές ζήτημα; Γιατί καταπίνομεν την λήσιν του έθνικού μας ύπστατος από τα κλωνάρια και όχι από τις ρίζες του κορμού του άδρου. Για άποδεικναι τα στοιχεία της παραδύσεως των ανθρώπων δικαιωμάτων μας τα παρέχει αυτό τοίτο το καθεστώς των Τίρνων. Άρκεί να τα μελετήσωμε και να τα άξιοσώμεθα προς όφελος του έθνικού μας ζήτηματος. Ο έν η ήμερη Πράξις Βορειοηπειρωτικής κίνησης σ' όλην την έκδοσή της έπιπλήρη και πνευματικών ανθρώπων δεν ύστερεί. Διεστέ διεκκριμένα στέλεχη και έπ στήμονας ίκανούς να δώσουν την σωβλήν τους στην ταλαιπωρουμένη πατρίδα και άδελφούς μας. Τα καταρτισμένα άν άγάρματων πατέρων μας δε γινόν ημεις τεινός φάρος να μας άδηγήσουν προς τον όρθον όρθον που πρέπει να άκολουθήσωμε.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΝ ΤΟΥ «ΕΜΠΑΡΓΚΟ»

Η Έθνική Ένωσις Λακώνων, άπέστειλε το άκόλουθον τηλεγράφημα προς τον Άρχιεπίσκοπον Άμερικής :

Σεβασμιώτατον Άρχιεπίσκοπον Έλλήνων Όρθοδόξων Νοτίου και Βορείου Άμερικής κ. Ίάκωβον

Ο Υπό την ήγεσίαν Σας (της φιλάτης Μητρος ήμων Έκκλησίας) Ιστορικός και περιλαμπρος νικηφόρος άγών των άποθνήσκων Έλλήνων αδελφών ήμων και των φιλελλήνων Άμερικανών κυβερνητικών μελών και πολιτών υπέρ της διατηρήσεως του Έμπαργκο κατά του Άττίλα, έπλημύρυσεν έθνισιασμού και θαυμασμού τάς ψυχάς μας, στόπ.

Εύχαριστούντες επί τοούτοις, καταπατάμεθα την δεξιάν Σας και δι' Ύμων διαδίδομεν τους άσπασμούς σας εις το χριστιανώνυμον πλήρωμα Σας και τους φιλελλήνας της Άμερικής.

Μετά σεβασμού: Π. ΡΟΓΚΑΚΟΣ Πρόεδρος Έθνικής Ένώσεως Λακώνων «Ο ΛΕΩΝΙΔΑΣ»

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΔΕΡΟΠΟΡΙΑ

ή παράδοση συνεχίζεται...

